

[ORACZOW *ai*

oraczow, oraczowy.

Pierwsze o jasne a pochylone; -ow-.

sg f N orączowa. ◇ n N orączowo, orączowé. ◇ D orączowemu.

Sł stp brak, Sł stp nazw os notuje, Cn brak, Linde XVI w.

Przymiotnik od „oracz”:

1. *Używany przez oracza:* Ktorem obyczáiem nálienie Oraczowo [*semen agricolae*; nášenie oraczowé *WujBib*]/ iefli nie wznidzie/ [...] tedy ginie/ takież y każdy człowiek/ [...] dla ktoregoś włłyftko ftworzył/ y przyrownałé ij nálieniu oraczowemu [*similasti semini agricolae*]. *Leop 4.Esdr 8/43–44 (Linde)*; Abowiem iáko nálienie oraczowe [*idem BudBib*] iefli nie wznidzie/ [...] tedy ginie. Tákżeć y człowiek [...] dla ktoregoś wżytko ftworzył/ przyrownawłzy go nálieniu oráckiemu [*idem BudBib*]. *BibRadz 4.Esdr 8/43 (Linde)*.

2. *Wykonywany przez oracza:*

W porównaniu: Iáko tedy praca oraczowá/ miłość rodziców wftawác niéma/ áni zlenieć/ ták y dobrodzieyftwá. *SenekaGórn 15 (Linde)*.

Cf ORACKI, ORACZY

MK